

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00407 / 18.01.2018 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS	OLARU, Codruț. <i>Particularitățile criminalității organizate în România</i> . București: Hamangiu. 2014. Sursa suspiciunii: Emilia Sercan / 14 ianuarie 2018 / www.pressone.ro .
OA	VOICU Costică, VOICU Adriana Camelia și GEAMĂNU, Ioan. <i>Criminalitatea organizată în domeniul afacerilor</i> . Târgoviște: Pildner&Pildner. 2006.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
P01:	p.025:06 - p.030:25
P02:	p.030:25 - p.030:35
P03:	p.227:28 - p.232:26
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notația „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioane de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

284428

Prof. univ. dr. COSTICĂ VOICU

- coordonator -

Dr. ADRIANA CAMELIA VOICU

Dr. IOAN GEAMĂNU

CRIMINALITATEA ORGANIZATĂ ÎN DOMENIUL AFACERILOR

- prelegeri pentru masterat -

- 2006 -

Consilier editorial: József Pildner

Pre-press & coperta: Alin Pildner

Editura

Târgoviște – România

Tel: 0788 148 442

E-mail: alinpildner@gmail.com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VOICU, COSTICĂ

Criminalitatea organizată în domeniul afacerilor / Costică Voicu, Camelia Voicu, Ioan Geamănu. - Târgoviște : Pildner & Pildner, 2006

ISBN (10) 973-7774-41-8 , ISBN (13) 978-973-7774-41-5

I. Voicu, Camelia Delia

II. Geamănu, Ioan

343.3

- **criminalitatea economică transnațională** se caracterizează prin profesionalism dezvoltat, prin forță economică, comercială și financiară, prin accesul la cea mai înaltă tehnologie de comunicare și informare. Aceste grupări tentaculare, cu centrul nervos în cele mai puternice țări ale lumii dispun de un imens capital economic, politic, social și simbolic. Ele se sustrag oricărui control: al statelor naționale și justițiilor lor. Ele au sub control importante componente ale aparatului statal (guvern, parlament, administrație, poliție, justiție, armată) și complicitatea guvernărilor marilor regiuni și state, au dezvoltat un management performant, mult superior anilor trecuți.

Cele expuse mai sus ne conduc la concluzia că multă vreme autoritățile au ignorat forța economiei criminale, efectele devastatoare ale acesteia asupra economiei legale. Criminalitatea organizată afectează circuitele financiare și de credit, alterează piața, stimulează economia subterană, are o prezență activă pe plan transnațional.

P03 Comunitatea științifică internațională abordează astăzi diferențiat conceptele de criminalitate economică, criminalitate organizată și criminalitate transnațională.

Astfel, criminologul francez Raymond Gassin¹⁰ distinge **criminalitatea obișnuită** prin înșelătorie (escrocherie, abuz de încredere, abuz de bunuri sociale, deturnări de fonduri), **criminalitatea socială** (încălcarea dreptului muncii), și **criminalitatea economică** (încălcarea regulilor privind libera concurență și a reglementărilor dirigiste ale statului în domeniul economic).

Herve Boulanger¹¹ propune următoarea clasificare a diferitelor forme de criminalitate în afaceri sau criminalitate afacerilor, astfel:

a) **criminalitatea financiară** cuprinde infracțiunile grave care afectează fluxurile financiare (spălarea banilor, corupția, bancruta, abuzurile de bunuri sociale, fraude fiscale și financiare, deturnare de fonduri).

¹⁰ Raymond Gassin, *Criminologie*, Ed. Dalloz, Paris, 2004, pag. 18

¹¹ Herve Boullanger, *La criminalite economique en Europe*, Editura PUF, 2002, pag. 32-33

b) **criminalitatea economică** cuprinde infracțiunile grave care au ca obiect fluxurile de mărfuri, respectiv cele care aduc atingere fiscalității a cărei obiect este marfa, cele îndreptate împotriva protecției consumatorului și a dreptului de proprietate intelectuală.

c) **criminalitatea concurențială** cuprinde infracțiunile grave care au ca obiect fluxurile de informații (infracțiuni la dreptul acționarilor, prezentarea de bilanțuri anuale inexacte, publicitate mincinoasă sau interzisă, vânzări forțate, discriminare la inițiere, abuzul de putere, spionajul industrial, obstrucționarea libertății la concurență).

În concepția lui Nicolas Queloz¹², **criminalitatea economică** are ca sursă originile în întreprinderi active în viața economică, având drept scopuri obținerea de câștiguri, de profit și influență, chiar de supraviețuire cu orice preț prin utilizarea de mijloace legale și ilegale. Metodele utilizate sunt: viclenia, fraudurile, falsurile, abuzurile de încredere, corupția, spălarea banilor. Valorile protejate sunt: buna credință, siguranța și credibilitatea economică și financiară, coeziunea socială și interesul general.

Raymond Kendall¹³, fost Secretar general al Interpol preciza „criminalitatea organizată constituie un sistem economic paralel, care realizează cifre de afaceri și beneficii ilegale care depășesc, în unele țări, produsul național brut al acestor țări”.

Jean Claude Monet¹⁴, șef de departament la Institutul de Înalte Studii de Securitate Internă din Franța consideră „cea ce caracterizează poate cel mai bine diferența de natură între delicvența individuală și crima organizată, este diferența strategică a acțiunii individuale diferită total de strategia grupului”. Crima organizată este considerat ca un ansamblu uman reperabil și caracterizat prin: divizarea sarcinilor, ierarhizarea nivelurilor de competență, existența și aplicarea riguroasă a procedurilor de coordonare și control și asigurarea circulației fluxurilor ilegale.

¹² N.Queloz, *op.cit.*, pag. 126

¹³ Raymond Kendall, *Interpol și lupta împotriva criminalității organizate transnaționale*, publicat în „Criminalitatea organizată”, coordonator Marcel Leclerc, 1996, Ed. La Documentation Francaise, pag. 225-226

¹⁴ Jean Claude Monet, *Criminalitatea organizată*, Paris, 1996, pag. 9